

dzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na imprezach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 15 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 179) oraz w § 1 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestra-

cji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133, z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1985 r. Nr 33, poz. 147).

3. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 12 i 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 września 1992 r. w sprawie ochrony znaków towarowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 217 i z 1997 r. Nr 23, poz. 221).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej:
W. Kotarba

753

ZARZĄDZENIE SZEFA URZĘDU OCHRONY PAŃSTWA

z dnia 14 października 1997 r.

w sprawie wysokości i warunków przyznawania funkcjonariuszom Urzędu Ochrony Państwa należności za podróże służbowe i przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby na terenie kraju.

Na podstawie art. 100 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163, Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polecenie wyjazdu służbowego w celu wykonywania czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju wydaje:

- 1) kierownik jednostki organizacyjnej, szef delegatury, komendant ośrodka szkolenia Urzędu Ochrony Państwa lub upoważniony przez niego funkcjonariusz, zwani dalej „kierownikami” — podległym funkcjonariuszom,
- 2) Szef Urzędu Ochrony Państwa — zastępcom Szefa Urzędu Ochrony Państwa i kierownikom.

§ 2. 1. Z tytułu wyjazdu służbowego, o którym mowa w § 1, zwanego dalej „podróżą służbową”, funkcjonariuszowi przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów na trasie od stałego miejsca służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem, obejmujący cenę biletu określonego

środku transportu wraz z opłatami dodatkowymi i uwzględniający przysługującą funkcjonariuszowi ulgę, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga na dany środek transportu przysuguje,

- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków, koniecznych w podróży służbowej.

2. Funkcjonariusz wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze może nie korzystać z ulgi, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Dla funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem służby kierownik może uznać — dla celów rozliczenia kosztów podróży służbowej — miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

§ 3. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
- b) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
- c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,

2) dłużej niż dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) za czas delegowania do miejscowości, w której funkcjonariusz zamieszkuje, lub delegowania do stałego miejsca służby, leczenia w zakładzie leczniczym oraz za inne okresy przerw w podróży służbowej,

2) w przypadkach, w których funkcjonariusz otrzymuje wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2, określa kierownik.

2. Odbycie podróży służbowej statkiem morskim, rzeczonym lub powietrznym wymaga zezwolenia Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

3. Na wniosek funkcjonariusza kierownik może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem stanowiącym własność (współwłasność) funkcjonariusza. W takim przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych w przepisach w sprawie używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów dla celów służbowych.

§ 5. Czas podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca służby i powrotem do tego miejsca. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem stanowiącym jego własność (współwłasność).

§ 7. 1. Za nocleg w kwaterze prywatnej, hotelu lub innym zakładzie noclegowym funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej ra-

chunkiem, jednak nie więcej niż 50% najniższego wynagrodzenia określonego w przepisach w sprawie najniższego wynagrodzenia pracowników.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz uzyskał nocleg, i z powrotem.

3. W przypadku braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowościach, o których mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości poniesionych kosztów noclegu, stwierdzonych rachunkiem.

§ 8. 1. Funkcjonariuszowi, który nie przedłożył rachunku, przysługuje ryczałt w wysokości 150% diety za każdy nocleg.

2. Ryczałt za nocleg nie przysługuje:

- 1) w razie zapewnienia nieodpłatnego noclegu,
- 2) jeżeli nocleg nie obejmuje co najmniej 6 godzin przypadających pomiędzy godzinami 21 i 7.

§ 9. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu służby, w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały,
- 2) w razie gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin,
- 3) w razie wykonywania zadań służbowych pomiędzy godzinami 21 i 7, z wyjątkiem wypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług hotelu lub innego zakładu noclegowego.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi przebywającemu w podróży służbowej przysługuje prawo przejazdu do miejscowości zamieszkania w dniu wolnym od służby na koszt Urzędu Ochrony Państwa. Przepis § 2 ust. 1 pkt 1 i § 4 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Za czas pobytu w miejscowości zamieszkania nie przysługują diety ani zwrot kosztów lub ryczałt za nocleg.

§ 11. Na wniosek funkcjonariusza wypłaca się zaliczkę na pokrycie kosztów podróży służbowej w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów. Funkcjonariusz rozlicza się z pobranej zaliczki w ciągu 7 dni po powrocie z podróży służbowej.

§ 12. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do służby w innej miejscowości i przemieszczającemu się do tej miejscowości na pobyt stały przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdu,
- 2) diety,
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego,
- 4) ryczałt z tytułu przeniesienia

— z uwzględnieniem członków rodziny funkcjonariusza, jeżeli przemieszczają się wraz z nim.

2. Diety przysługują za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania.

3. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 13. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do służby w innej miejscowości i nie przemieszczającemu się, jeżeli możliwy jest codzienny dojazd do siedziby jednostki organizacyjnej, do której funkcjonariusz został przeniesiony, przysługuje zwrot kosztów biletu miesięcznego na dojazd publicznym środkiem transportu.

§ 14. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, na jego wniosek, do służby w innej miejscowości i przemieszczającemu się do tej miejscowości na pobyt stały przysługują świadczenia określone w § 12 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 15. Zwrot kosztów przejazdu oraz wypłata diet, o których mowa w § 12, następuje na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

§ 16. 1. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego obejmuje koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

2. Koszty przewozu urządzenia domowego zwraca się na podstawie przedstawionych rachunków.

§ 17. 1. Ryczałt z tytułu przeniesienia przysługuje funkcjonariuszowi samotnemu w wysokości 100%, a funkcjonariuszowi przemieszczającemu się wraz z rodziną — w wysokości 300% jego miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym z miesiąca przeniesienia.

2. W razie przeniesienia obojga małżonków będących funkcjonariuszami, którzy w związku z przeniesieniem przemieszczają się do tej samej miejscowości, przysługuje im tylko jeden ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 300% miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, funkcjonariusza pobierającego uposażenie wyższe.

§ 18. W razie przeniesienia obojga małżonków będących funkcjonariuszami, należności wymienione w § 12 ust. 1 wypłaca się funkcjonariuszowi, o którym mowa w § 17 ust. 2.

§ 19. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w § 12 ust. 1, któremu zapewniono zastępcze pomieszczenie mieszkalne, przysługuje zwrot kosztów czynszu najmu i innych opłat związanych z eksploatacją tego lokalu w wysokości i na warunkach uzgodnionych przed przeniesieniem.

§ 20. 1. Funkcjonariuszowi przemieszczającemu się wraz z rodziną, któremu nie przydzielono lokalu mieszkalnego, a jedynie zastępcze pomieszczenie mieszkalne do zamieszkania bez rodziny, przysługuje, do czasu przydzielenia lokalu mieszkalnego, dodatek za rozłąkę.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje za każdy dzień rozłąki w wysokości 95% stawki diety określonej w przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju. Stawkę dodatku zaokrągla się do 1 grosza w górę.

3. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nie usprawiedliwionej nieobecności w służbie,
- 2) pobytu w szpitalu,
- 3) urlopu wypoczynkowego, okolicznościowego, wychowawczego i bezpłatnego,
- 4) delegowania do stałego miejsca zamieszkania,
- 5) podróży służbowej, z tytułu której funkcjonariusz otrzymywał diety w pełnej wysokości,
- 6) pobytu u rodziny w miejscu stałego zamieszkania w ramach odwiedzin, o których mowa w § 21.

§ 21. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, pobierającemu dodatek za rozłąkę określony w § 20, przysługuje — raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny — zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez kierownika.

2. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz nie stawił się w terminie do służby bez uzasadnionej przyczyny.

§ 22. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przysługują:

- 1) należności, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, § 20 ust. 2 i § 21 ust. 1,
- 2) bezpłatne zakwaterowanie, a w razie niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania, zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości stwierdzonej rachunkiem; w przypadku niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania i nieprzedłożenia rachunku przepis § 8 stosuje się odpowiednio.

2. Przepisy § 20 ust. 3 i § 21 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 23. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, który

ma możliwość codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługuje:

- 1) ryczałt w wysokości odpowiadającej 1/3 dodatku za rozłąkę, o którym mowa w § 20 ust. 2, za każdy dzień służby, jeżeli czas przejazdu do miejsca służby i z powrotem publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu Urzędu Ochrony Państwa, a w razie braku takich środków — czas pieszego dojścia, przekracza 2 godziny,
- 2) zwrot faktycznych kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem lokomocji lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu transportem Urzędu Ochrony Państwa, bez względu na czas dojazdu.

2. Do czasu przejazdu nie wlicza się czasu dojścia pieszego lub dojazdu własnym środkiem transportu do

dworca publicznego środka lokomocji lub miejsca postoju środka transportu Urzędu Ochrony Państwa.

§ 24. 1. Należności i koszty określone w § 12 — § 14, § 20, § 22 i § 23 wypłaca się funkcjonariuszowi w jednostce organizacyjnej, do której został przeniesiony lub czasowo delegowany.

2. Na wniosek funkcjonariusza przenoszonego lub delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełni służbę, wypłaca zaliczkę, o której mowa w § 11.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Szef Urzędu Ochrony Państwa: *A. Kapkowski*

754

ZARZĄDZENIE SZEFA URZĘDU OCHRONY PAŃSTWA

z dnia 14 października 1997 r.

w sprawie szczegółowych zasad przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz tymczasowych kwater przeznaczonych dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje szczegółowe zasady przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443 i Nr 88, poz. 554), zwanej dalej „ustawą”, normy zaludnienia tych lokali oraz szczegółowe zasady przydziału i opróżniania tymczasowych kwater przeznaczonych dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa.

§ 2. Funkcjonariuszowi Urzędu Ochrony Państwa w służbie stałej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, przydziela się lokal mieszkalny w miejscowości, w której pełni służbę, lub w miejscowości, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższej miejsca zamieszkania, bez uwzględnienia czasu dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której funkcjonariusz do-

jeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe, zwanej dalej „miejscowością pobliską”, z zastrzeżeniem art. 82 ustawy.

§ 3. 1. Norma zaludnienia przysługująca funkcjonariuszowi wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej.

2. Powierzchnią mieszkalną w rozumieniu zarządzenia jest powierzchnia pokoi.

3. Przy przydzielaniu lokali mieszkalnych uwzględnia się następujące normy zaludnienia:

- 1) dla funkcjonariuszy posiadających rodziny — po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny wymienionego w art. 76 ustawy, z zastrzeżeniem pkt 2 i 3,
- 2) dla funkcjonariuszy mianowanych na stanowiska służbowe zaszeregowane w grupach od 0 do 02 — trzy normy zaludnienia,
- 3) dla funkcjonariuszy nie zaszeregowanych w grupach od 0 do 02, posiadających stopień starszego oficera albo mianowanych na stanowiska służbowe ze stopniem starszego oficera — dwie normy zaludnienia.

4. Bezdzielnemu małżeństwu przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia należąca ich przyszłemu dziecku.

5. W razie zbiegu uprawnień funkcjonariusza lub członków jego rodziny do norm zaludnienia z kilku ty-